

How to study Chumash- One book at a time - Breishit class #5

What's in Name?

Possibly the most important theme in Sefer Breishit

Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

I. Review: Prophetic Purpose of Sefer Breishit

From what does Hashem expect from 'man'

To - what He expects from Am Yisrael

i.e. towards what purpose was Avraham chosen

key thematic question re: purpose of Sefer Breishit

Why was AVRAHAM chosen - vs.

WHY was Avraham chosen

II. The explicit answer is only found in 18:17-19

& note how it relates to 12:1-3

<p>א ויאמר יהוה אל-אברהם לך-לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל-הארץ אשר אראך.</p> <p>ב וַאֲעֲשֶׂה לְגוֹי גָדוֹל וְאֶבְרַכְךָ וְאֶגְדְּלָה שְׁמִי וְהָיָה בְרָכָה.</p> <p>ג וַאֲבָרְכָה מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלְלֶיךָ אָאֵר וְנִבְרָכוּ בְּךָ כָּל מְשֻׁפָּחַת הָאָדָמָה.</p>	<p>זו וה' אמר: המכסה אני מאברהם, אשר אני עשה.</p> <p>יח ואברהם--היו יהיה לגוי גדול, ועצום; ונברכו-בו--כל, גויי הארץ.</p> <p>יט כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת-ביתו אחריו, ושמו דרך ה', לעשות צדקה ומשפט--למען, הביא ה' על-אברהם, את אשר-דבר, עליו.</p>
---	---

III. The importance of Avraham's 'name' becoming great

Reward, or a 'vehicle' - to enable making God's Name great

Let's trace the theme of 'shem Hashem' in Breishit

[Review the end of last week's shiur, re: 4:26]

Making a name for God - in light of conclusion of Breishit chapter 4

[Setting the stage for the connection between purpose of man / Am Yisrael]

Note as well importance of names of people in chapter 4

[also Lemech's 3 sons named after 'Hevel']

Breishit chapter 4 – note its envelope format

בראשית פרק ד

א וְהָאָדָם, יָדַע אֶת-תְּהֵה אִשְׁתּוֹ; וַתַּהַר, וַתֵּלֶד אֶת-קַיִן, וַתֹּאמֶר, קָנִיתִי אִישׁ אֶת-יְהוָה.

ב וַתִּסָּף לְלֶדֶת, אֶת-אָחִיו אֶת-הָבֶל; וַיְהִי-הֶבֶל, רֹעֵה צֹאן, וְקַיִן, הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה.
ג וַיְהִי, מִקֵּץ יָמִים; וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה, מִנְחָה--לַיהוָה.

ד וְהֶבֶל הִבִּיא גַם-הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ, וּמִחֶלְבֵהֶן; וַיִּשַׁע יְהוָה, אֶל-הֶבֶל וְאֶל-מִנְחָתוֹ. ה וְאֶל-קַיִן וְאֶל-מִנְחָתוֹ, לֹא שָׁעָה; וַיִּסַּר לְקַיִן מְאֹד, וַיִּפְּלוּ פָּנָיו. ו וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֶל-קַיִן: לָמָּה הָרָה לָךְ, וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ. ז הֲלוֹא אִם-תֵּיטִיב, שְׂאֵת, וְאִם לֹא תֵיטִיב, לִפְתּוֹחַ חַטָּאת רֹבֵץ; וְאֵלֶיךָ, תְּשׁוּקָתוֹ, וְאַתָּה, תִּמְשָׁל-בּוֹ. ח וַיֹּאמֶר קַיִן, אֶל-הֶבֶל אָחִיו: וַיְהִי בְהִיוֹתָם בַּשָּׂדֶה, וַיִּקָּם קַיִן אֶל-הֶבֶל אָחִיו וַתַּרְגְּמוּ. ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-קַיִן, אֵי הֶבֶל אָחִיךָ; וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי, הַשֹּׁמֵר אָחִי אֲנִי. י וַיֹּאמֶר, מַה עָשִׂיתָ; קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ, צֹעֲקִים אֵלַי מִן-הָאֲדָמָה. יא וְעַתָּה, אָרוּר אַתָּה, מִן-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת-פִּיהָ, לִקְחוֹת אֶת-דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדֶךָ. יב פִּי תַעֲבֹד אֶת-הָאֲדָמָה, לֹא-תִסָּף תֵּת-פִּתְחָהּ לָךְ; גַּע נָגֵד, תִּהְיֶה בְּאֶרֶץ. יג וַיֹּאמֶר קַיִן, אֶל-יְהוָה: גָּדוֹל עֲוֹנִי, מִנְשֹׂא. יד הֵן גִּרְשָׁתָה אֹתִי הַיּוֹם, מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, וּמִפְּנֵיהָ, אֶסְמֵךָ; וְהָיִיתִי גַע נָגֵד, בְּאֶרֶץ. וְהָיָה כָל-מֹצְאֵי, יַהֲרַגְנִי. טו וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה, לָכֵן כָּל-הֹרֵג קַיִן, שִׁבְעָתַיִם, יִקָּם; וַיִּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת, לְבִלְתִּי הַכּוֹת-אֹתוֹ כָּל-מֹצְאוֹ. טז וַיִּצַּע קַיִן, מִלְכָּנִי יְהוָה; וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ-גִּיד, קִדְמַת-עֵדֶן. יז וַיִּדַע קַיִן אֶת-אִשְׁתּוֹ, וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת-חֲנוֹךְ; וַיְהִי, בְּנֵה עֵיר, וַיִּקְרָא שֵׁם הָעֵיר, קָשָׁם בְּנֵה חֲנוֹךְ. יח וַיִּלְד לְחֲנוֹךְ, אֶת-עֵינֹד, וְעֵינֹד, יָלַד אֶת-מְחוּיָאל; וּמְחוּיָאל, יָלַד אֶת-מִתְשָׁאֵל, וּמִתְשָׁאֵל, יָלַד אֶת-לֶמֶךְ.

יט וַיִּקַּח-לוֹ לְמָדָה, שְׁתֵּי נָשִׁים: שֵׁם הָאֶחָת עֵדָה, וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלְהָ. כ וַתֵּלֶד עֵדָה, אֶת-יָבֶל:
הוּא הִיָּה--אָבִי, יֵשֶׁב אֶהֱל וּמְקַנָּה. כא וְשֵׁם אָחִיו, יוֹבֶל: הוּא הִיָּה--אָבִי, כָּל-תַּפְּשֵׁ כְּנֹז וְעוֹגָב.
כב וְצִלְהָ גַם-הוּא, יָלְדָה אֶת-תּוֹבֶל קַיִן--לְשֵׁשׁ, כָּל-חֲרָשׁ נְחֹשֶׁת וּבְרָזֶל; וְאַחֹת תּוֹבֶל-קַיִן, נַעֲמָה
כג וַיֹּאמֶר לְמָדָה לְנָשָׁיו, עֵדָה וְצִלְהָ שְׁמַעְנִי קוֹלִי--נָשִׂי לְמָדָה, הַאֲזִינָה אִמְרָתִי:
כד כִּי שִׁבְעָתַיִם, יִקָּם-קַיִן; וְלֶמֶךְ, שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה.

כה **וַיִּדַע אָדָם עוֹד, אֶת-אִשְׁתּוֹ, וַתֵּלֶד בֵּן, וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שֵׁת:**
כז **כִּי שֵׁת-לִי אֱלֹהִים, זָרַע אַחֲרַי--תַּחַת הֶבֶל, כִּי הָרַגְוּ קַיִן.**

כו וּלְשֵׁת גַּם-הוּא יָלַד-בֵּן, וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ אֲנוֹשׁ; אֵז הוֹחֵל, לִקְרֹא בְּשֵׁם יְהוָה.

בראשית פרק ה

א זֶה סֵפֶר, תּוֹלְדֹת אָדָם: בְּיוֹם, בְּרָא אֱלֹהִים אָדָם, בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים, עָשָׂה אֹתוֹ.

ב זָכָר וּנְקֵבָה, בְּרָאָם; וַיְבָרֶךְ אֹתָם, וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמֵם אָדָם, בְּיוֹם, הַבְּרָאָם.

ג וַיְהִי אָדָם, שְׁלִשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה, וַיִּוֹלַד בְּדַמּוֹתָו, כְּצִלְמוֹ; וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ, שֵׁת.

ד וַיְהִיו יָמֵי-אָדָם, אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-שֵׁת, שְׁמֹנֶה מֵאָת, שָׁנָה; וַיִּוֹלַד בָּנָיִם, וּבָנוֹת.

ה וַיְהִיו כָּל-יָמֵי אָדָם, אַשּׁוּר-חַי, תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה, וּשְׁלִשִׁים שָׁנָה; וַיָּמָת. {ס}

ו **וַיְהִי-שֵׁת, חָמֵשׁ שָׁנָיִם וּמֵאָת שָׁנָה; וַיִּוֹלַד, אֶת-אֲנוֹשׁ.**

Follow of the theme of giving names

Days 1->3 Hashem names what He creates

Chapter 2 - God challenges man to assign names to the animals

Chava is named by Adam

Chapters 4 contrasting reason for name of Kayin vs. Shet

End of chapter 4 – strange verse of ‘calling in the Name of Hashem’

Chaper 5 – God named ‘man’ ending with Lemech named Noah

Flood story – why does Noah name his son SHEM

Note blessing of Shem by Noah after the wine incident

Chapter 11 - Migdal Bavel – man makes a name for himself !

Chapter 12 – Avraham begins his career of calling in the Name of Hashem

The themes from Gan Eden, at conclusion of Sefer Devarim

Devarim chapter 28 -

א וְהָיָה, אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְשָׁמֵר לְעֲשׂוֹת אֶת-
כָּל-מִצְוֹתָיו, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם-
וּנְתַנְנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, **עֲלִיּוֹן**, עַל, כָּל-גּוֹיֵי הָאָרֶץ.

1 And it shall come to pass, if thou shalt hearken diligently unto the voice of the LORD thy God, to observe to do all His commandments which I command thee this day, that the LORD thy God will set thee on high above all the nations of the earth.

ב וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל-הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה, וְהִשִּׁיגְךָ:
כִּי תִשְׁמָע, בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.

2 And all these blessings shall come upon thee, and overtake thee, if thou shalt hearken unto the voice of the LORD thy God.

ג בְּרוּךְ אַתָּה, בְּעִיר; וּבְרוּךְ אַתָּה, בְּשָׂדֶה.

3 Blessed shalt thou be in the city, and blessed shalt thou be in the field.

ד בְּרוּךְ פְּרִי-בִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ,
וּפְרִי בְהֵמָתְךָ--שֹׁגֵר אֲלֶפְיָךָ, וְעִשְׂתָּרוֹת צֹאנֶךָ.

4 Blessed shall be the fruit of thy body, and the fruit of thy land, and the fruit of thy cattle, the increase of thy kine, and the young of thy flock.

ה בְּרוּךְ טַנְאֶךָ, וּמִשְׁאֲרֹתֶיךָ.

5 Blessed shall be thy basket and thy kneading-trough.

ו בְּרוּךְ אַתָּה, בְּבֹאֶךָ; וּבְרוּךְ אַתָּה, בְּצֵאתְךָ.

6 Blessed shalt thou be when thou comest in, and blessed shalt thou be when thou goest out.

ז יִתֵּן יְהוָה אֶת-אֵיבֹיֶיךָ הַקּוֹמִים עָלֶיךָ, נֹגְפִים לְפָנֶיךָ: בְּדַרְךָ אֶחָד יֵצְאוּ אֲלֶיךָ,
וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים יִנוּסוּ לְפָנֶיךָ.

7 The LORD will cause thine enemies that rise up against thee to be smitten before thee; they shall come out against thee one way, and shall flee before thee seven ways.

ח יֵצֵא יְהוָה אִתְּךָ, אֶת-הַבְּרָכָה, בְּאֶסְמֶיךָ, וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ;
וּבְרָכֶךָ--בְּאֶרֶץ, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ.

8 The LORD will command the blessing with thee in thy barns, and in all that thou putteth thy hand unto; and He will bless thee in the land which the LORD thy God giveth thee.

ט יְקִימְךָ יְהוָה לְוָ לְעַם קְדוֹשׁ, כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע-לְךָ: כִּי
תִּשְׁמַר, אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, וְהִלַּכְתָּ, בְּדַרְכָּיו.

9 The LORD will establish thee for a holy people unto Himself, as He hath sworn unto thee; if thou shalt keep the commandments of the LORD thy God, and walk in His ways.

י וְרָאוּ כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ,

10 And all the peoples of the earth shall see that the name of the LORD is called upon thee; and they shall be afraid of thee.

כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עָלֶיךָ; וַיִּרְאוּ, מִמֶּךָ.

יא וְהוֹתַרְךָ יְהוָה לְטוֹבָה, בְּפְרִי בִטְנֶךָ וּבְפְרִי בְהֵמָתְךָ וּבְפְרִי
אֲדָמָתְךָ--**עַל, הָאֲדָמָה**, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתֶיךָ, לְתֵת לְךָ.

11 And the LORD will make thee over-abundant for good, in the fruit of thy body, and in the fruit of thy cattle, and in the fruit of thy land, in the land which the LORD swore unto thy fathers to give thee.

יב יִפְתַּח יְהוָה לְךָ אֶת-אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת-הַשָּׁמַיִם, לְתֵת מָטֶר-אֲרָצְךָ
בְּעֵתוֹ, וּלְבַרְךָ, אֶת כָּל-מַעֲשֵׂה יָדְךָ; וְהָלוּיֹת גּוֹיִם רַבִּים, וְאַתָּה לֹא תִלוֹה.

12 The LORD will open unto thee His good treasure the heaven to give the rain of thy land in its season, and to bless all the work of thy hand; and thou shalt lend unto many nations, but thou shalt not borrow.

יג וּנְתַנְנָה יְהוָה לְרֹאשׁ, וְלֹא לְזָנָב, וְהִיִּיתָ רַק לְמַעְלָה, וְלֹא תִהְיֶה לְמֹטָה:
כִּי-תִשְׁמָע אֶל-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם--לְשָׁמֵר וּלְעֲשׂוֹת.

13 And the LORD will make thee the head, and not the tail; and thou shalt be above only, and thou shalt not be beneath; if thou shalt hearken unto the commandments of the LORD thy God, which I command thee this day, to observe and to do them;

IV. The theme of 'SHEM HASHEM' as it develops:

A. Genesis Chapter 4 - Something goes 'wrong'

כּוּ וּלְשֵׁת גַם-הוּא יָלַד-בֶּן, וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ אֶנוֹשׁ; אַז הוּחַל, לְקַרְא בְּשֵׁם ה'.

26 And to Seth, to him also there was born a son; and he called his name Enosh; then began men to call upon the name of the LORD.

B. Genesis Chapter 9 - Noach & his son 'Shem' [?]

כּוּ וַיֹּאמֶר, בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵי שֵׁם; וַיְהִי כְנַעַן, עֶבֶד לָמוֹ.

26 And he said: Blessed be the LORD, the God of Shem; and let Canaan be their servant.

C. Genesis Chapter 11 - Migdal Bavel - God is 'upset'

ד וַיֹּאמְרוּ הִבָּה נִבְנֶה-לָּנוּ עִיר, וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם, וְנַעֲשֶׂה-לָּנוּ, שֵׁם: כִּי נִפְּוֹץ, עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ.

4 And they said: 'Come, let us build us a city, and a tower, with its top in heaven, and let us make us a name; lest we be scattered abroad upon the face of the whole earth.'

D. Avraham is chosen; then calls in God's Name / chapters 12,13,21

א וַיֹּאמֶר ה' אֶל-אַבְרָם, לֵךְ-לֵךְ... 1 God said unto Abram: 'Get thee out ...

ח וַיֵּצֵתְק מִשָּׁם הַהָרָה, מִקְדָּם לְבַיִת-אֵל--וַיֵּט אֹהֶל... וַיִּבֶן-שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם ה'.

8 And he removed from thence unto the mountain on the east of Beth-el, and pitched his tent, having Beth-el on the west...and he builded there an altar unto the LORD, and called upon the name of the LORD

פרק י"ג - ג וַיֵּלֶךְ, לְמִסְעָיו, מִנָּגַב, וְעַד-בַּיִת-אֵל--עַד-הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר-הָיָה שָׁם אֹהֶלָה בְּתַחֲלָה, בֵּין בַּיִת-אֵל, וּבֵין הָעֵי.

Chapter 13 -- 3. And he went on his journeys from the South even to Beth-el, unto the place where his tent had been at the beginning, between Beth-el and Ai;

ד אֶל-מָקוֹם, הַמִּזְבֵּחַ, אֲשֶׁר-עָשָׂה שָׁם, בְּרִאשֹׁנָה; וַיִּקְרָא שָׁם אַבְרָם, בְּשֵׁם ה'.

4 unto the place of the altar, which he had made there at the first; and Abram called there on the name of the LORD.

פרק כ"א: ג וַיִּטַע אֲשֵׁל, בְּבֵאֵר שֶׁבַע; וַיִּקְרָא-שָׁם-בְּשֵׁם ה', אֵל עוֹלָם.

21: 33 And Abraham planted a tamarisk-tree in Beer-sheba, and called there on the name of the LORD, the Everlasting God.

[See also Yitzchak - Breishit 26:23-25 & Yaakov's vow in 28:20-22]

E. The centrality & 'purpose' of the Temple - Devarim chapter 12

וְעַבְרַתֶּם, אֶת-הַיַּרְדֵּן, וַיִּשְׁבַּתֶּם בְּאֶרֶץ,
אֲשֶׁר-ה' אֱלֹהֵיכֶם מִנְחִיל אֶתְכֶם; וְהָיִיתָ לְכֶם
מִכָּל-אֲבִיבֵיכֶם מִסָּבִיב, וַיִּשְׁבַּתֶּם-בְּטוֹחַ.

10 But when ye go over the Jordan, and dwell in the land which the LORD your God causeth you to inherit, and He giveth you rest from all your enemies round about, so that ye dwell in safety;

יֵא וְהָיָה הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר-יִבְחַר ה'
אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם--שָׁמָּה
תָּבִיאוּ, אֶת כָּל-אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם:
עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם, מִעֲשֹׂרֹתֵיכֶם ...

11 then it shall come to pass that the place which the LORD your God shall choose to cause His name to dwell there, thither shall ye bring all that I command you: your burnt-offerings, and your sacrifices, your tithes, and the offering of your hand...

G. I Kings Chapter 8 / Solomon's prayer when Temple is complete

מֵא וְגַם, אֶל-הַנְּכָרִי, אֲשֶׁר לֹא-מֵעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל הוּא
וּבֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה, לְמַעַן שְׁמֹךָ.

41 Moreover concerning the stranger that is not of Thy people Israel, when he shall come out of a far country for Thy name's sake--

מֵב כִּי יִשְׁמְעוּן, אֶת-שְׁמֹךָ הַגָּדוֹל, וְאֶת-
יָדְךָ הַחֲזוּקָה, וְזִרְעֹךָ הַנְּטוּיָה; וּבֹא וְהִתְפַּלֵּל,
אֶל-הַבַּיִת הַזֶּה.

42 for they shall hear of Thy great name, and of Thy mighty hand, and of Thine outstretched arm--when he shall come and pray toward this house;

מֵג אֲתָה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, מִכּוֹן שְׁבַתְךָ,
וְעֹשֵׂייתָ, כְּכֹל אֲשֶׁר-יִקְרָא אֵלֶיךָ הַנְּכָרִי--
לְמַעַן יֵדְעוּן כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ אֶת-שְׁמֹךָ,
לִירְאָה אֹתְךָ כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְלָדַעַת, כִּי-
שְׁמֹךָ נִקְרָא עַל-הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי.

43 hear Thou in heaven Thy dwelling-place, and do according to all that the stranger calleth to Thee for; that all the peoples of the earth may know Thy name, to fear Thee, as doth Thy people Israel, and that they may know that Thy name is called upon this house which I have built.

H. I Kings Chapter 10 - When Queen of Sheba visits - it works!

א וּמִלְכַת-שֶׁבָא, שִׁמְעַת אֶת-שְׁמַע שְׁלֹמֹה--
לְשֵׁם ה'; וַתָּבֹא לְנִסְתּוֹ, בְּחִידוֹת....

1 And when the queen of Sheba heard of the fame of Solomon because of the **name of the LORD**, she came to prove him with hard questions.

Her final remarks:

ח אֲשֵׁרֵי אֲנָשֶׁיךָ, אֲשֵׁרֵי עֲבָדֶיךָ אֵלֹהִים, הָעֹמְדִים
לְפָנֶיךָ תָּמִיד, הַשֹּׁמְעִים אֶת-חֲכָמְתְּךָ.

8 Happy are thy men, happy are these thy servants, that stand continually before thee, and that hear thy wisdom.

ט יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ, אֲשֶׁר חָפַץ בְּךָ,
לְתִתֶּךָ עַל-כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל--בְּאַהֲבַת יְהוָה אֶת-
יִשְׂרָאֵל, לְעֹלָם,

9 Blessed be the LORD thy God, who delighted in thee, to set thee on the throne of Israel; because the LORD loved Israel for ever, therefore made He thee king, to do justice and righteousness.'

וַיִּשְׁימָךָ לְמֶלֶךְ, לְעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְצִדְקָה.

V, Noach - naming his son Shem, and his blessings and curses

[note Vayikra 18:8 **עָרֹת אָבִיךָ, הוּא**; **עָרֹת אָבִיךָ, הוּא**; לא תגלה: **עָרֹת אָבִיךָ, הוּא**; 20:17:]

יז וַאִישׁ אֲשֶׁר-יִקַּח אֶת-אֶחָתוֹ בֵּת-אָבִיו אוֹ בֵּת-אִמּוֹ
וְרָאָה אֶת-עֲרוֹתָהּ וְהִיא-תִּרְאָה אֶת-עֲרוֹתָו, חֶסֶד הוּא--וַנִּכְרְתוּ,
לְעֵינֵי בְנֵי עַמָּם; עָרֹת אֶחָתוֹ גְּלָהּ, עֹנֵוּ יִשָּׂא.

כ וַיַּחַל נֹחַ, אִישׁ הָאֲדָמָה; וַיִּטַּע, כַּרְם.

20 And Noah the husbandman began, and planted a vineyard.

כא וַיִּשְׂתֶּ מִן-הַיַּיִן, וַיִּשְׁכָּר; וַיִּתְגַּל, בְּתוֹךְ אֹהֶלָהּ.

21 And he drank of the wine, and was drunken; and he was uncovered within his tent.

כב וַיֵּרָא, חָם אָבִי כְנַעַן, אֶת, עֲרוֹת אָבִיו;

22 And Ham, the father of Canaan, saw the nakedness of his father, and told his two brethren without.

וַיַּגִּד לְשְׁנֵי-אָחָיו, בַּחוּץ.

כג וַיִּקַּח שֵׁם וַיַּפֵּת אֶת-הַשְּׂמָלָה, וַיִּשְׂימוּ עַל-שִׁכְמָם
שְׂנִיָּהֶם, וַיִּלְכוּ אַחֲרָנִית, וַיִּכְסּוּ אֶת עֲרוֹת אָבִיהֶם;
וּפְנֵיהֶם, אַחֲרָנִית, וְעֲרוֹת אָבִיהֶם, לֹא רָאוּ.

23 And Shem and Japheth took a garment, and laid it upon both their shoulders, and went backward, and covered the nakedness of their father; and their faces were backward, and they saw not their father's nakedness.

כד וַיִּיקֶץ נֹחַ, מִיַּיִנוֹ; וַיַּדַּע, אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן.
[unclear how much time passes...]

24 And Noah awoke from his wine, and knew what his youngest son had done unto him.

כה וַיֹּאמֶר, אָרוּר כְּנַעַן: עֶבֶד עֲבָדִים, יִהְיֶה לְאָחָיו.

25 And he said: Cursed be Canaan; a servant of servants shall he be unto his brethren.

כו וַיֹּאמֶר, בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁם;

26 And he said: Blessed be the LORD, the God of Shem; and let Canaan be their servant.

וַיְהִי כְנַעַן, עֶבֶד לָמוֹ.

כז יַפֵּת אֱלֹהִים לִיַּפֵּת, וַיִּשְׁכֵן בְּאֹהֶל־שֵׁם;

27 God enlarge Japheth, and he shall dwell in the tents of Shem; and let Canaan be their servant.

וַיְהִי כְנַעַן, עֶבֶד לָמוֹ.

כח וַיַּחֲי-נֹחַ, אַחֲרֵי הַמַּבּוּל, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה.

28 And Noah lived after the flood three hundred and fifty years.

כט וַיְהִיו, כָּל-יְמֵי-נֹחַ, תִּשְׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה, וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה; וַיָּמָת.

29 And all the days of Noah were nine hundred and fifty years; and he died. {P}

{פ}

Note our Rosh ha'Shana prayer:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
מֶלֶךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּכַבוֹדֶךָ,
וְהַנְּשָׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ,
וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר גָּאוֹן עֲזָךְ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל אֶרֶץ־ךָ,
וַיַּדַּע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּנוּ
וַיִּבְנוּ כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יִצְרָתָנוּ,
וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ

ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל - מֶלֶךְ

וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה :
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וַתֵּן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ,
שֶׁבַע־נוֹ מְטוֹבֶךָ וְשִׁמְחָנוּ בִישׁוּעָתֶךָ,
וְטַהַר לִבָּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת,
כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת
וַיְדַבֵּר אֱמֶת וְקִים לְעַד :
בְּרוּךְ אַתָּה ה' מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ –
מְקֻדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזְּכָרוֹן :

[Compare to Devarim 4:5-8]